

skulde bringe Regeringen til at tro, at det var deres Alvor, at de ønskede denne Reform.

Vi kan forstaa, at for saa sande og virkelige Kvindesagsvenner, som vi er visse paa, at Dhrr. Trier og Bing er, maa det være pinligt at skulle arbejde for en saa latterlig lille Fordring Retfærdigheden, som det er, at skatteydende kvindelige Borgere skal have Valgret. Naar Borgeren hedder Jens, maa han afgive sin Stemme, hedder den skatteydende derimod Marie eller Karen, da stemples hun som unyndig.

Men hvad om alle skatteydende Kvinder nægtede at betale Skat, indtil de fik Valgret?

Mødet, som varede til Midnat, var særdeles vellykket, og man følte for første Gang, at Kvinderne dog af mange Mænd betragtes som sideordnede Borgere; takket være Dirigenten, Hr. Overretssagfører Alfred Christensen, der straks efter Dhrr. Triers og Korsgaards indledende Foredrag meget taktfult opfordrede Damer saa vel som Herrer til at deltage i Forhandlingerne.

De samlede Kvindeforeningers

første selskabelige Sammenkomst i Mandags i Rømersgade 22 var særdeles vellykket. Medens der i den store Sal dansedes af de yngre Medlemmer, diskuteredes og passeredes der i de mindre Sale. Kl. 10 gjordes Ophold i Dansen for at samle alle de Besøgende til lidt Oplæsning og Sang, hvorefter de, der ønskede at forhandle alvorlige Spørgsmaal, trak sig tilbage i den lille Sal, hvor Hr. Journalist A. C. Meyer indledede en Diskussion om Kvindesagen i Forhold til Socialismen. I Diskussionen, som var livlig, deltog Hr. Lamm, Louise Nørhø, Johanne Meyer og Emilie Larsen.

Man tænker at fortsætte disse Sammenkomster en Gang om Måned i Vinterens Løb, og haaber ved personligt Bekendtskab med de forskellige Foreningsmedlemmer at vinde Kræfter til at arbejde udadtil.

Moders Skød og lege med et Par Blade eller Blomster, mens Minna ikke gjorde andet end betragtede hende med henrykte Blik for ligesom at optage i sit inderste et uudslætteligt Billede af sin lille Yndling. Naar Solen skinnede rigtig varmt og dejligt, kastende straalende Skær og Forgyldning paa Træerne, og Blomsterne duftede, Fuglene sang med deres jublende glade Stemmer, og hele Naturen var stemt til Fæst, da syntes det Minna, at hun var alt for ufattelig rig og lykkelig; hvad havde hun dog gjort for at fortjene al denne Lykke: Sidde her i Græsset i al den velsignede Sommerpragt med sit elskede Barn i sine Arme, uden Sorger for Fremtiden, altid denne Kilde til evig Lykke i sin Favn. Nu følte hun sig aldrig ensom mere, selv ikke naar Stella var bragt til Ro. Saa satte hun sig ned ved sin lille Piges Seng og saa paa hende. Hun kunde ikke gaa fra hende, vilde ikke undvære et Minut af hendes Tilværelse.

Om Søndagen kom Gustav ud til dem. Han hørte med Taalmodighed paa de uendelige Lovtaler over alle den lilles Fuldkommenheder, og da Stella virkelig var et artig

AVERTISSEMENTER.

Kvindelig Fremskridtsforening

afholder Møde **Mandagen den 23de November, Aften Kl. 8^{1/2}, Østergade 15.** Hr. Overretssagfører *E. Staal* vil holde Foredrag. Emne: **Rejseindtryk.**
Medlemmer foreviser Medlemskort. Ny Medlemmer indtegnes ved Mødet.
Ikke-Medlemmer. Mænd saa vel som Kvinder, betaler 25 Øre; Medlemmer af de samlede Kvindeforeninger betaler 10 Øre.

Alt kan vaskes i

N.L. DEHN'S

kemiske Tøirensningsanst. og
Dampvaskeri.

Østerfarimagsgade 16. B-tæt ved Sølvtorvet

Læs „Fredsvennernes Katekismus“! 10 Øre.

Foreninger Rabat ved Henvendelse til Kursusbestyrer Rasmussen, N. Kbhvn. N

Haandarbejder

paabegyrdte og færdige, anbefales i stort Udvalg til billige Priiser. Paa Brude- og Konfirmationsudstyr i Linned modtages Bestillinger. Om ønskes, kan Damerne selv lægge Tøjet dertil.

C. Willumsen,

Hj. af **Linnés- og Frederiksborggade.**

Den fri Syskole, Jakob Danefærs Vej 12.

hvis Formaal er at give unge Piger af den tjenende Klasse fri Undervisning i at klippe og sy Kjoler samt lappe, omsy og reparere deres brugte Tøj, begynder sin Virksomhed Torsdagen den 1. Oktober og fortsættes hele Vinteren hver Tirsdag og Torsdag Aften Kl. 8—10.

Der betales 50 Øre for hele Vinteren.

Indmeldelser modtages inden 1. Oktober hos Fru Andersen, Nansensgade 33, Frk. Holm, St. Kongensgade 61, 2. S. o. G., samt hos Skolens Forstanderinde, Fru Nathalie Larsen, Gl. Kongevej 92, 4. Sal

Dette Blad omdeles gennem Postvæsenet. Klager over mangelfuld Tilbringelse maa — helst skriftligt — tilstilles det Klagerens Bopæl nærmeste Postkontor.

Bopælsforandringer bedes ligeledes anmeldt til *Postvæsenet*.

Kvindebladet „Hvad vi vil“.

Enkelte Numre af Bladet faas à 5 Øre
paa efternævnte Steder:

Dronning Louises Bro hos Avismanden.
Klosterstræde 12 i Boghandelen.
Nørrevold 64 i Cigarhandelen.
Pilestræde 8, 3. Sal.
Pilestræde 79 i Kurvmagerforretningen.
Teglgaardsstræde 7 hos C. Lassen.
Blaagaardsgade 16 i Manufakturhandelen.
Triangelen i Avisbureauet.
Frydsvej 3 i Avisudsalget.
Nyvej 19 i Aviskontoret.
Falkonerallé 43 i Manufakturhandelen.
Smallegade 18 i Cigarhandelen.
Smallegade 36 i Musikhandelen.

Indhold: r.: Fredskonferencen i Rom. — *Bulletin:* Mrs. Belta Lockwood. — *Kirstine Frederiksen:* Kvindens kommunale Valgret. — *Simon Hamner:* Kontra-Parer! — *Fremtidsudsigter* for Husmødre. — Borgermødet. — De samlede Kvindeforeninger. — Avertissementer. — *Fru Rosalie:* En Moder.

Redaktør: Fru *Johanne Meyer*, Naboløs 4. K.

Trykt hos M. L. Larsen, Nyvej 19. Kjøbenhavn V.

og stille Barn, begyndte han efterhaanden at vænne sig mere til hende, og idet han gjorde en Dyd af Nødvendigheden, fandt han sig i Tingene, som de nu én Gang var og opgav, uden dog at gøre sig selv rigtig Rede derfor, den ulige Kamp han stred med Barnet om sin Hustru. Minna savnede ham slet ikke de Dage, han var inde i Byen, og naar han kom om Søndagen, kunde hun ikke begribe, at der allerede var gaaet en Uge igen. Dette „allerede“ stødte ham, og en Dag kunde han ikke lade være at gøre en Bemærkning derom.

„Aa, vær ikke vred, kære Gustav“, bad hun, „du véd jo nok, at for den lykkelige gaar Tiden altid for hurtigt, du maa ikke tro, at du ikke er mig velkommen, det er jo dig, hvem jeg kan takke for den Glæde at maatte dele Livet med Stella. Jeg er saa lykkelig, som jeg aldrig har været før.“ Saa kyssede hun ham og løb fra ham — til Barnet.

Da det blev Vinter tog de ind igen til deres gamle Hjem i Byen. Men Forandringen af Luft var ikke helt gunstig for Stella. Hun skrantede stadig lidt, og Minna var

om muligt endnu mere paa sin Post end før for at vænne om Barnet. Hun havde som en Anelse om, at naar man er helt lykkelig, saa er man aller nærmest ved Ulykken, og hun bildte sig ind, at den stod paa Lur, Ulykken, som en Fjende, bag Dørene, i Krogene, alle Vegne, og vilde styrte sig over hende og ramme hende paa det ømmeste Punkt, ved at tilføje hendes Barn noget ondt. Hostede eller nøs Stella et Par Gange mere end almindeligt om Dagen, mente hun straks med en næsten sygelig Nervositets overdrevne Ængstelighed, at Barnet havde Diffteritis, viste der sig en rød Plet paa den lilles Krop, maatte det være Mæslinger, var hun lidt hed i Hovedet, var det Skarlagenfeber, og saaledes i det uendelige; altid var den paapasselige Moder beredt til at udfinde og fordrive enhver nok saa ringe Spire til Sygdom. Livet havde for hende kun én Lykke, stor nok til at fylde hele hendes Tilværelse med Glæde, og hun vaagede over denne sin dyrebare Ejendom med hver Nerve, hvert Aandedrag, hver Tanke i sin Sjæl.